37 024 **Wijziging van de Wet inkomstenbelasting 2001, de Wet op de loonbelasting 1964 en enige andere wetten inzake de belastingheffing met betrekking tot aandelenoptierechten van werknemers en de daaruit verkregen aandelen van start-ups en scale-ups en inzake de afschaffing van de stakingsaftrek en de meewerkaftrek (Wet fiscale stimulering start-ups en scale-ups)**

Nr. 9 **NOTA VAN WIJZIGING**
Ontvangen 4 november 2026

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

1

In artikel I, onderdeel D, wordt in het voorgestelde artikel 3.83a, eerste lid, “een of meer aandelenoptierechten als bedoeld in artikel 10b van de Wet op de loonbelasting 1964 of een of meer daaruit verkregen aandelen bezit” vervangen door “een of meer aandelen bezit die zijn verkregen uit een of meer aandelenoptierechten als bedoeld in 10b van de Wet op de loonbelasting 1964 bezit” en wordt “als ware het aandelenoptierecht, onderscheidenlijk het aandeel, op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip door de werknemer vervreemd tegen de waarde in het economische verkeer van dat aandelenoptierecht, onderscheidenlijk aandeel” vervangen door “als ware het aandeel op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip door de werknemer vervreemd tegen de waarde in het economische verkeer van dat aandeel”.

2

Artikel III wordt als volgt gewijzigd:

1. Het in het als eerste als onderdeel C aangeduide onderdeel voorgestelde artikel 10b wordt als volgt gewijzigd:

a. In het tiende lid, onderdeel b, wordt na “het recht” ingevoegd “ blijkens een door Onze Minister van Financiën gegeven beschikking” en wordt “de definitie van een kleine, middelgrote en micro-onderneming als bedoeld in bijlage I, artikel 2, bij Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard” vervangen door “de ingevolge het toepasselijke Europese steunkader gestelde voorwaarden”.

b. In het elfde lid wordt “Het tiende lid, onderdeel b, is niet van toepassing indien het voordeel voor de onderneming waartoe de

inhoudingsplichtige behoort dat voortvloeit uit de toepassing van dit artikel niet tot gevolg heeft dat het de-minimisplafond, bedoeld in” vervangen door “Indien de inhoudingsplichtige niet voldoet aan het tiende lid, onderdeel b, wordt voor de toepassing van dit artikel en de daarop berustende bepalingen onder een aandelenoptierecht verstaan een recht waarvan uit een door Onze Minister van Financiën gegeven beschikking blijkt dat het voordeel voor de onderneming waartoe de inhoudingsplichtige behoort dat voortvloeit uit de toepassing van dit artikel niet tot gevolg heeft dat niet aan” en wordt “overschreden” vervangen door “voldaan.

c. Het zeventiende lid wordt als volgt gewijzigd:

1°. In onderdeel a wordt “b en c; en” vervangen door “b, c en d;”.

2°. In onderdeel b wordt na “de-minimisplafond” ingevoegd “, bedoeld in Verordening (EU) nr. 2023/2831 van de Commissie van 13 december 2023 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun,”.

3°. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b door een puntkomma wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
c. het toepasselijke Europese steunkader.

2. Het als tweede als onderdeel C aangeduide onderdeel en onderdeel D worden verletterd tot D en E.

3

Artikel IV wordt als volgt gewijzigd:

1. Het in onderdeel B, onder 1, voorgestelde tweeëntwintigste lid, onderdeel a, wordt als volgt gewijzigd:

a. In de aanhef vervalt “aandelenoptierechten of”.

b. In subonderdeel 1° vervalt “onderdeel a, onderscheidenlijk”.

c. In subonderdeel 2° vervalt “uitgeoefend, onderscheidenlijk” en vervalt “onderdeel a, onderscheidenlijk”.

2. Onderdeel C wordt als volgt gewijzigd:

a. De aanhef wordt vervangen door:

Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid wordt “artikel 25, achtste lid” vervangen door “artikel 25, achtste of tweeëntwintigste lid” en wordt na “Wet

inkomstenbelasting 2001” ingevoegd “of wegens inkomen uit werk en woning als bedoel in artikel 7.2 van die wet”.

2. Onder vernummering van het zesde tot en met achtste lid tot achtste tot en met tiende lid worden twee leden ingevoegd, luidende:

b. Het voorgestelde zesde lid wordt als volgt gewijzigd:

1°. In de aanhef en onderdeel a wordt “aandelenoptierechten, onderscheidenlijk aandelen,” vervangen door “aandelen”.

2°. In onderdeel b wordt “indien” vervangen door “voor zover” en wordt “aandelenoptierechten, onderscheidenlijk aandelen,” vervangen door “aandelen”.

c. In het voorgestelde zevende lid wordt “aandelenoptierechten, onderscheidenlijk aandelen,” vervangen door “aandelen”.

Toelichting

1. Algemene toelichting

Met deze nota van wijziging worden een aantal wijzigingen aangebracht in het wetsvoorstel Wet fiscale stimulering start-ups en scale-ups. Het gaat om het herstellen van een aantal fouten of omissies. Tevens wordt met deze nota van wijziging geregeld dat bij emigratie in minder gevallen een conserverende aanslag hoeft te worden opgelegd. Dit voorkomt administratieve lasten voor belastingplichtigen en de Belastingdienst, terwijl het Nederlandse heffingsrecht voldoende gewaarborgd blijft. Deze worden in de onderdeelsgewijze toelichting nader toegelicht.

Budgettaire aspecten
De opgenomen maatregelen hebben geen budgettaire gevolgen.

Doeltreffendheid, doelmatigheid en evaluatie
De voorgestelde maatregelen zijn doeltreffend en doelmatig, gezien het het herstel van omissies en fouten betreft. De wijzigingen lopen mee in voorgestelde evaluatie van het wetsvoorstel Wet fiscale stimulering start-ups en scale-ups.

Uitvoeringsgevolgen Belastingdienst, Douane en Toeslagen
De nota van wijziging is beoordeeld met de uitvoeringstoets. De dienaangaande eerder vastgestelde uitvoeringstoets [Bijlage 1269144 bij *Kamerstukken II* 2026/27, 37024, nr. 3.] is onverkort van kracht.

2. Onderdeelsgewijze toelichting

Onderdeel 1
Artikel I, onderdeel D (artikel 3.83a van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In het voorgestelde artikel 3.83a van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001) is een fictieve vervreemding van aandelenoptierechten en daaruit verkregen aandelen bij emigratie geregeld. Met onderdeel 1 van deze nota van wijziging wordt het voorgestelde artikel 3.83a Wet IB 2001 zo aangepast dat enkel een fictieve vervreemding in aanmerking wordt genomen als de belastingplichtige de aandelenoptierechten voorafgaand aan emigratie heeft uitgeoefend. In zoverre als de werknemer aandelenoptierechten bezit bij emigratie, wordt ten aanzien van optierechten geen fictieve vervreemding in acht genomen en geen conserverende belastingaanslag opgelegd. In deze gevallen is er namelijk geen conserverende aanslag nodig om de Nederlandse claim ten aanzien van het voordeel te kunnen effectueren onder belastingverdragen of andere regelingen ter voorkoming van dubbele belasting (hierna: belastingverdragen). Daarmee kunnen de administratieve lasten voor belastingplichtigen en de Belastingdienst die samengaan met het opleggen van een conserverende aanslag worden voorkomen. De reden dat de Nederlandse claim bij emigratie met aandelenoptierechten ook zonder conserverende aanslag geeffectueerd kan worden, heeft te maken met de in belastingverdragen gebruikelijke heffingsbevoegdheid heffingsbevoegdheid over de voordelen verkregen uit aandelenoptierechten in grensoverschrijdende situaties. Voordelen die zien op de periode voorafgaand aan uitoefening houden in de regel onder belastingverdragen verband met verrichte of te verrichten arbeid, en de heffingsbevoegdheid valt (kort gezegd) toe aan het land waar de dienstbetrekking is uitgeoefend.

Onderdeel 2
Artikel III, onderdeel C (artikel 10b van de Wet op de loonbelasting 1964)
Met de in onderdeel 2, onder 1, opgenomen wijzigingen wordt een aantal wijzigingen met betrekking tot het in artikel III van het wetsvoorstel voorgestelde artikel 10b Wet LB 1964 doorgevoerd.
Onderdeel 2, onder 1, subonderdeel a, betreft twee wijzigingen. De eerste wijziging betreft de toevoeging dat het voldoen aan de voorwaarde, bedoeld in het voorgestelde artikel 10b, tiende lid, onderdeel b, Wet LB 1964, uit een door de Minister van Financiën gegeven beschikking moet blijken. Met de tweede wijziging wordt de tekst van die voorwaarde aangepast. Na die wijziging dient de onderneming in de eerste plaats te voldoen aan de ingevolge het toepasselijke Europese steunkader gestelde voorwaarden ter zake van de steuncategorie die ziet op de werving en tewerkstelling van essentiële werknemers in een kleine, middelgrote of micro-onderneming. De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland zal de genoemde beschikkingen geven. Dit wordt ingevolge het voorgestelde artikel 10b, zeventiende lid, onderdeel a, Wet LB 1964 nader uitgewerkt in lagere regelgeving. Ook dient te zijn voldaan aan de overige ingevolge dat steunkader gestelde voorwaarden.
De wijziging in onderdeel 2, onder 1, subonderdeel b, regelt dat indien het voorgestelde artikel 10b, elfde lid, Wet LB 1964 niet van toepassing is, onder een aandelenoptierecht wordt verstaan een recht waarvan uit een door de Minister van Financiën gegeven beschikking blijkt dat de door een onderneming ontvangen steun onder het de-minimisplafond,

bedoeld in Verordening (EU) nr. 2023/2831 van de Commissie van 13 december 2023 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun blijft en tevens wordt voldaan aan de overige ingevolge die verordening gestelde voorwaarden. De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland zal de genoemde beschikkingen geven, namens Onze Minister van Financiën. Dit wordt ingevolge het voorgestelde artikel 10b, zeventiende lid, onderdeel b, Wet LB 1964 nader uitgewerkt in lagere regelgeving.
De wijziging in onderdeel 2, onder 1, subonderdeel c, herstelt in de eerste plaats een fout in de delegatiebepaling die is opgenomen in het voorgestelde artikel 10b, zeventiende lid, onderdeel a, Wet LB 1964. Zoals uit de memorie van toelichting blijkt, wordt met die delegatiebepaling beoogd om in lagere regelgeving nadere regels te kunnen stellen voor de toepassing van het voorgestelde artikel 10b, tiende lid, onderdelen c en d, Wet LB 1964. Abusievelijk is in het wetsvoorstel een delegatiebepaling opgenomen die ziet op het voorgestelde artikel 10b, tiende lid, onderdelen b en c, Wet LB 1964. Vanwege de in deze nota van wijziging opgenomen wijziging van het voorgestelde artikel 10b, tiende lid, onderdeel b, Wet LB 1964 kan het echter wenselijk zijn om ook nadere regels omtrent dat onderdeel in lagere regelgeving op te nemen. Daarom is ervoor gekozen om in het voorgestelde artikel 10b, zeventiende lid, onderdeel a, Wet LB 1964 een verwijzing naar het voorgestelde artikel 10b, tiende lid, onderdelen b, c en d, Wet LB 1964 op te nemen. Daarnaast is het naar aanleiding van de in deze nota van wijziging opgenomen aanpassing van het voorgestelde artikel 10b, tiende lid, onderdeel a, Wet LB 1964 wenselijk om bij ministeriële regeling eveneens nadere regels te stellen met betrekking tot het toepasselijke Europese steunkader. Hiertoe is de delegatiebepaling van het voorgestelde artikel 10b, zeventiende lid, Wet LB 1964 uitgebreid.

Artikel III, onderdelen D en E (nieuw)
Met de in onderdeel 2, onder 2, opgenomen wijziging wordt geregeld dat een foutieve lettering van twee onderdelen van artikel III van het wetsvoorstel wordt hersteld.

Onderdeel 3
Artikel IV, onderdelen B en C (de artikelen 25 en 26 van de Invorderingswet 1990)
In het in artikel IV, onderdeel B, voorgestelde artikel 25, tweeëntwintigste lid IW 1990 en het in artikel IV, onderdeel C, voorgestelde artikel 26, zesde en zevende lid, IW 1990 wordt een aantal keer mede verwezen naar ‘aandelenoptierechten’. Met onderdeel 1 van deze nota van wijziging wordt het voorgestelde artikel 3.83a Wet IB 2001 zo aangepast dat bij emigratie van een belastingplichtige geen te conserveren inkomen meer in aanmerking wordt genomen met betrekking tot aandelenoptierechten in bezit op het moment van emigratie. In samenhang daarmee regelt onderdeel 3 van deze nota van wijziging dat in de in artikel IV, onderdelen B en C, voorgestelde

artikelen 25, tweeëntwintigste lid, en 26, zesde en zevende lid, IW 1990 de overbodig geworden verwijzingen naar aandelenoptierechten worden geschrapt.

Daarnaast wordt de kwijtschelding van de conserverende aanslag bij dividenduitkeringen op de uit de aandelenopties verkregen aandelen geregeld. Bij de bestaande uitstelmogelijkheid die is neergelegd in artikel 25, achtste lid, van de Invorderingswet 1990 (IW 1990)[1] wordt bij een dividenduitkering na emigratie ten aanzien van de opgelegde conserverende aanslag waarvoor uitstel van betaling is verleend rekening gehouden met de verschuldigde dividendbelasting over deze dividenduitkering. Uit artikel 26, vierde lid, IW 1990 volgt dat tot een bedrag gelijk aan de in Nederland verschuldigde dividendbelasting op de aandelen of winstbewijzen die aan het uitstel ten grondslag liggen of, indien dit meer bedraagt, aan de in Nederland verschuldigde inkomstenbelasting kwijtschelding wordt verleend. Hiermee wordt beoogd te voorkomen dat de belastingschuldige wordt geconfronteerd met dubbele belastingheffing. De belastingschuldige die op grond van het voorgestelde artikel 25, tweeëntwintigste lid, IW 1990 uitstel van betaling krijgt, kan gedurende het uitstel op enig moment dividendbelasting verschuldigd zijn als gevolg van voordelen die worden genoten uit de aandelen die ten grondslag liggen aan het uitstel. Ook in dat geval is het wenselijk en passend om bij de conserverende aanslag die is opgelegd rekening te houden met de verschuldigde dividendbelasting door een dividenduitkering gedurende het uitstel. Gelet daarop wordt voorgesteld artikel 26, vierde lid, IW 1990 te wijzigen zodat kwijtschelding kan worden verleend voor het bedrag van de in Nederland verschuldigde dividendbelasting of van de in Nederland verschuldigde inkomstenbelasting als op grond van het voorgestelde artikel 25, tweeëntwintigste, IW 1990 uitstel is verleend. Hiermee wordt voorkomen dat de belastingschuldige met dubbele heffing wordt geconfronteerd over dezelfde winstreserves: eerst bij de conserverende aanslag die bij emigratie wordt opgelegd en later door de dividendbelasting bij het genieten van voordelen van de aandelen.

Tot slot wordt in dit onderdeel geregeld dat in het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel b, IW 1990 wordt ‘indien’ vervangen door ‘voor zover’. Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat kwijtschelding alleen wordt verleend voor zover, dus naar de mate waarin, het heffingsrecht wegens de feitelijke vervreemding van de uit aandelenoptierechten verkregen aandelen volgens een belastingverdrag wordt toegewezen aan een ander land. Deze verduidelijking is wenselijk omdat ingeval van vervreemding van uit aandelenoptierechten verkregen aandelen onder belastingverdragen onderscheid gemaakt moet worden tussen twee perioden. Op die twee perioden kunnen verschillende bepalingen uit de belastingverdragen van toepassing zijn. Voordelen die betrekking hebben op de periode voorafgaand aan het uitoefenen van de

[1] Uitstel van betaling voor conserverende aanslagen inkomstenbelasting die betrekking hebben op aandelen behorend tot een aanmerkelijk belang.

aandelenoptierechten worden in de regel geacht te worden genoten als werknemer en verband te houden met verrichte of te verrichten werkzaamheden (hierna: periode 1). Voordelen die betrekking hebben op de periode vanaf de uitoefening worden in de regel geacht te worden genoten als aandeelhouder en geen verband te houden met verrichte of te verrichten werkzaamheden (hierna: periode 2). Het kan zo zijn dat Nederland op grond van een belastingverdrag mag heffen over de ene periode en het andere land over de andere periode. Met het opnemen van ‘voor zover’ in het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel b, IW 1990 blijkt duidelijker uit de tekst van het artikel voor welk deel Nederland in een dergelijke situatie kwijtschelding verleent.

In de meeste belastingverdragen wordt het exclusieve heffingsrecht over vermogenswinsten die worden verkregen wegens de vervreemding van aandelen toegewezen aan het woonland van de genieter van de vermogenswinst. Indien er een belastingverdrag van toepassing is, zal het nieuwe woonland echter voorkoming van dubbele belasting moeten bieden voor de voordelen die toerekenbaar zijn aan periode 1 en zien op werkzaamheden die in Nederland zijn verricht. De kwijtscheldingsgrond van het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel b, IW 1990 ziet daarom niet op voordelen die betrekking hebben op periode 1.

Hieronder volgen enkele cijfervoorbeelden die de werking van deze kwijtscheldingsgrond nader illustreren.

<u>Voorbeeld 1</u>
Een werknemer woont in Nederland en krijgt aandelenopties. De uitoefening vindt plaats tegen een prijs van € 10.000. Daarmee worden de aandelen onvoorwaardelijk verkregen. De waarde van de aandelen is op dat moment € 100.000. De opties golden als een beloning voor een periode waarin de werknemer in Nederland werkte. De werknemer emigreert naar land A. De aandelen zijn op dat moment € 150.000 waard. Het voordeel kwalificeert voor de grondslagversmalling. Het te conserveren inkomen wordt daarom vastgesteld op ((€ 150.000 -/- € 10.000) * 0,65 =) € 91.000. Dit bestaat uit een bedrag van € 58.500 dat toerekenbaar is aan de periode tussen het verkrijgen van de opties en het uitoefenen van de opties (periode 1), en een bedrag van € 32.500 dat toerekenbaar is aan de periode tussen het uitoefenen van de opties en emigratie (periode 2). Deze twee periodes zijn relevant voor de verdeling van heffingsbevoegdheden in internationaal verband. Aangenomen wordt dat de conserverende aanslag € 45.045 bedraagt. Er wordt uitstel van betaling verleend.

Na emigratie worden de aandelen vervreemd. De aandelen zijn op dat moment € 200.000 waard. De werknemer betaalt feitelijk belasting in land A. De kwijtscheldingsgrond van het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel b, IW 1990 geldt alleen voor zover het heffingsrecht op grond van een belastingverdrag is toegewezen aan land A. Volgens het belastingverdrag met land A mag (ook) land A heffen over het voordeel dat toerekenbaar is aan periode 2 (€ 32.500), maar mag land A niet

heffen over het voordeel dat toerekenbaar is aan periode 1 (€ 58.500). De kwijtschelding die is opgenomen in het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel b, IW 1990 geldt daarom niet voor de over periode 1 in de conserverende aanslag verwerkte belasting van € 28.958. Dat bedrag zal worden geïnd ongeacht de feitelijk betaalde belasting in andere landen. Land A heft belasting over de voordelen die toerekenbaar zijn aan periode 2 tegen een tarief van 30%. Er wordt daarom feitelijk € 9.750 aan belasting betaald in land A. De kwijtschelding op grond van artikel 26, zesde lid, onderdeel b, IW 1990 bedraagt in dat geval € 9.750. Hierna bedraagt de Nederlandse conserverende aanslag € 35.295. Dat bedrag wordt zonder verder uitstel van betaling op de voet van artikel 25, tweeëntwintigste lid, IW 1990 geïnd.

Voorbeeld 2
Een werknemer bezit aandelen die zijn verkregen uit aandelenoptierechten als bedoeld in het voorgestelde artikel 10b Wet LB 1964. Op het moment van uitoefenen van de aandelenoptierechten hebben de verkregen aandelen een waarde van € 60.000 en bedraagt de uitoefenprijs € 10.000. De werknemer emigreert. De waarde in het economische verkeer van de aandelen onmiddellijk vóór emigratie bedraagt € 100.000. Het voordeel kwalificeert voor de grondslagversmalling, en het te conserveren inkomen bedraagt daarom (€ 100.000 -/- € 10.000) * 65% = € 58.500. Er wordt verondersteld dat de belasting over € 58.500 in dit voorbeeld € 21.560 bedraagt. Dit is in dat geval het bedrag van de conserverende aanslag. Voor die conserverende aanslag wordt voor onbepaalde tijd uitstel van betaling verleend.

Na verloop van tijd verkoopt de werknemer de aandelen voor € 70.000. Er is dus sprake van een waardedaling van € 30.000 sinds emigratie. Op grond van het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel a, IW 1990 wordt kwijtschelding verleend ter hoogte van de belasting over de waardedaling, waarbij de 65%-grondslagversmalling in aanmerking wordt genomen. De voor deze berekening in aan te merken grondslag is € 30.000 x 65% = € 19.500. Er wordt verondersteld dat de belasting over dit bedrag, en daarmee de kwijtschelding, € 7.000 bedraagt. Van de conserverende aanslag resteert na deze kwijtschelding een bedrag van € 14.560.

Daarnaast heft de buitenlandse staat waarnaar de werknemer is geëmigreerd feitelijk belasting over de voordelen. Stel dat de waardestijging die betrekking heeft op periode 1 (€ 60.000) op grond van het belastingverdrag met die staat volledig toerekenbaar is aan Nederland. De waardestijging die betrekking heeft op periode 2 (€ 10.000) is volgens het belastingverdrag op het moment van vervreemding volledig belastbaar in de andere staat. De belasting die wordt geheven in de andere staat wordt berekend door het aan die staat toe te rekenen voordeel van € 10.000 te vermenigvuldigen met een tarief van 50%, waardoor er € 5.000 feitelijk geheven wordt. De kwijtschelding op grond van het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel b, IW 1990 bedraagt in dat geval € 5.000. Na toepassing van zowel het voorgestelde

artikel 26, zesde lid, onderdeel a, IW 1990 als het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel b, IW 1990 bedraagt de Nederlandse conserverende aanslag € 9.560.

Tenslotte is voor het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel c, IW 1990 relevant wat van de belastingschuldige zou zijn geheven indien hij op het tijdstip van de vervreemding in Nederland zou hebben gewoond. In dat geval was er rekening gehouden met een voordeel van (70.000 -/- € 10.000) * 65% = € 39.000. Er wordt verondersteld dat de belasting over dit bedrag € 14.130 bedragen had. Omdat dit bedrag hoger is dan€ 9.560, wordt er geen aanvullende kwijtschelding verleend.

Voorbeeld 3
In dit voorbeeld worden de feiten uit voorbeeld 2 als uitgangspunt genomen. Nu gaat het bedrijf failliet en na afwikkeling blijft geen geld over voor de aandeelhouders. In dat geval kan de kwijtscheldingsgrond van het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel a, IW 1990 worden toegepast. Er is sprake van een waardedaling na emigratie van € 100.000. Na toepassing van het voorgestelde artikel 26, zesde lid, onderdeel a, IW 1990 bedraagt de conserverende aanslag € 0.

Voorbeeld 4
In dit voorbeeld worden de feiten uit voorbeeld 1 tot uitgangspunt genomen. Na emigratie worden de aandelen een jaar lang aangehouden. In deze periode stijgt de waarde van de aandelen van € 150.000 naar € 200.000. Daarna migreert de werknemer terug naar Nederland. Op basis van artikel 10b, zesde lid, Wet LB 1964 is er bij remigratie geen sprake van een step-up voorziening. Na een jaar vervreemdt de werknemer de aandelen voor € 250.000. Op basis van artikel 10b Wet LB 1964 wordt op dat moment loonbelasting geheven over de gehele waardeaangroei tussen toekenning van de opties en de vervreemding daarvan, minus de uitoefenprijs (€ 250.000 -/- € 10.000 = € 240.000). Daarbij wordt rekening gehouden met de grondslagversmalling (€ 240.000 * 0,65 = € 156.000). Omdat Nederland op grond van internationale afspraken het volledige heffingsrecht heeft over deze voordelen, hoeft geen rekening gehouden te worden met in het buitenland geheven belastingen. De conserverende aanslag vervult in dit geval geen functie meer en wordt in dit voorbeeld verminderd tot € 0.

De Staatssecretaris van Financiën,
E. Eerenberg